

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАДЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 82 (1304)

Субота, 11 кастрычніка 1958 года

Цана 40 кап.

Мастацтва — калгаснае вёсцы

Мастацтва — магучы сродак камуністычнага выхавання працоўных горада і вёскі. Лепшы творчы калектывы распусьбілі і артысты лічаць высакродным абавязкам сістэматычна выступаць перад калгаснікамі і сельскай інтэлігенцыяй, паклапаючы ім свае здаткі ва ўсіх жанрах нацыянальнай творчасці.

У сустрэчах з народам паглыбляюцца сувязі майстроў культуры з жыццём, удасканальваюцца іх густ.

Ёсць многа цудоўных прыкладаў у гэтай галіне.

Так, Магілёўскі абласны театр чакаў асенне-зімова сезон не ў абласным цэнтры, як звычайна, а з вышэйняга ў раёнах перад высокім насельніцтвам. Летнія гастролі тэатра імя Якуба Коласа былі ў асноўным праведзены на Віцебшчыне, сярод калгаснікаў. Сталіся сувязі з сельскім глядачом падтрымлівае Бабруйскі перасоўны тэатр, Брэсцкі тэатр імя ЛКСМБ, тэатр імя Янкі Купалы і некаторыя іншыя тэатры. Частымі гасцямі ў раённых дамах культуры і сельскіх клубах з'яўляюцца артысты астрады, салісты тэатра оперы і балета, асобныя музычныя калектывы і ансамблі.

Заслугоўвае ўважэння і тое, што многія старэйшыя, высокакваліфікаваныя артысты драмы, майстры вакальнага і танцавальнага мастацтва лічаць сваім ганаровым абавязкам удзельнічаць у выязных спектаклях і канцэртах.

Палешыцкія рэпертуар і выканаўчы мастацтва паказваў на вёсцы.

Дзяржаўны мастацкі музей БССР мае ўжо некаторыя станцыі выхавання ў арганізацыі перасоўных выставак для калгаснікаў, анімалісты і з твораў жывапісу.

Больш удумліва шукаюць шляхоў умацавання сувязей з сельскімі глядачамі і слухачамі органы кінапракату, мастацкага радыёвяшчання і нават тэлебачання. У ваколіцах Мінска, на Гомельшчыне і ў іншых мясцовасцях у сялянства і ў высквай інтэлігенцыі тэлевізарты — не такая ўжо рэдкая з'ява.

Аднак было б недаравальным абмяжоўвацца тымі параўнальна сціпымі дасягненнямі, якія мы маем у галіне заадавальнення культурных патрб калгаснай вёскі. Многія з іх тым павінны выклікаць трывогу ў органы Міністэрства культуры.

Вельмі мала зроблена раённымі аддзеламі культуры, кіраўнікамі сельскіх клубаў і

кінааўтараў (дзе часта таксама даюцца спектаклі і канцэрты) для стварэння спрыяльных умоў гастралёрам. Ёсць багата такіх клубаў і дамоў культуры, дзе няма добра настроенага піяніна, утулых грэміравачных, чысціні на сцэне і астрады, неабходнага асвятлення. Без гэтага нельга паказаць зместоўны спектакль, цікавы і разнастайны па праграме і жанрах канцэрт.

Ёсць яшчэ ў нас такія кіраўнікі тэатраў, якія без асаблівага клопату ставяцца да выязных спектакляў і да іх мастацкага афармлення на мала прыстасаванай у прафесійнасных адносінах клубнай сцэне. Дырэктары і галоўныя рэжысёры недастаткова турбуюцца аб захаванні высокай якасці паказу ў не зусім спрыяльных умовах, што выклікае незадавальненне сельскага глядача.

Слаба выкарыстоўваецца станочны вопыт у гэтай галіне. Так, напрыклад, тэатр імя ЛКСМБ адолеў спектакль «Брэсцкая крэпасць», манументальны па сваёй форме і разнастайны на вядуць сцэну стаячыхарнага тэатра, пераарбіць з улікам умоў клубнай сцэны. Аднак гэты і іншыя станочныя прыклады нікім не вывуваюцца і нават не зацікавілі тэатральную крытыку.

Мастацкія саветы тэатраў і рэспубліканскае тэатральнае таварыства не правільна належна ініцыятывы, каб даследаваць і распаўсюдзіць пэўны вопыт захавання на клубнай сцэне прынцыпова найбольш важных мизансцен і асабліва малюнка галоўных вобразаў у выязных спектаклях. Добры прыклад сур'ёзнага стаўлення да выступлення перад сельскім глядачом выдатны майстар беларускай сцэны (А. Ільіна, Г. Габэва, П. Малчанав, Б. Платонава, Р. Млодз, К. Ракоўскі, І. Ждановіч, У. Дадзюшкі, Г. Абуховіч, І. Ялоўніца і многіх іншых) заслужвае сур'ёзнай увагі.

Тэатры павінны з іх большай патрабавальнасцю ставіцца і да рэпертуару, які выконваецца на сельскай сцэне. Не варта, напрыклад, паказваць на вёсцы такія спектаклі, як «Дуэнья» (тэатр імя Янкі Купалы), які ўжо даўно страціў мастацкую свежасць, або «Ураган» (Магілёўскі тэатр) — твор невысокага ўзроўню.

Чацей павінны наведвацца на вёску нашы музычныя калектывы.

Так, напрыклад, у гарадах, некаторых гарадскіх пасёлках і асобных раённых цэнтрах ёсць даволі добра абсталяваныя сцэны і ралі, што дае магчымасць опернаму тэатру наладзіць гастрольныя спектаклі камернага плана. Нажаль, гэта магчымасць амаль не выкарыстоўваецца. А вядома, што такія паказы паспрыялі б павышэнню музычных густаў мясцова-

га насельніцтва, іх прыхільнасці да опернага жанра.

Вельмі цікавыя летнія гастролі сімфанічнага аркестра філармоніі таксама, у асноўным, абмежаваліся гарадамі рэспублікі.

Вясковы слухач мае права і на тое, каб больш сустракацца з такімі цудоўнымі калектывамі, як Дзяржаўная капела, Народны хор і Народны аркестр, якія з'яўляюцца сапраўднымі, шырымі прапагандыстамі нацыянальнай музычнай культуры ў шырокіх масах. У гэтых мэтах з поспехам могуць быць выкарыстаны вечары народнай песні, творчыя справадзаны кампазітару, канцэрты маладых талентаў, студэнтаў і выкладчыкаў кансерваторыі, музычных вучылішчаў і іншых.

Наўвага да майстроў мастацкага слова, да невялікіх інструментальных і вакальных ансамбляў мы павінны сабе сур'ёзнай магчымасці палепшыць і пашырыць мастацкія выступленні на вёсцы.

Даўно пара стварыць пры філармоніі і Белдзяржэстрадзе групы кваліфікаваных, зацікаўленых чыталынікаў беларускай паэзіі і прозы, такіх ансамбляў, як струнны і вакальны квартэты. Тым больш, што для іх ёсць не толькі цудоўныя класічныя творы, але і цікавыя п'есы сучасных, у тым ліку і беларускіх кампазітараў. Маюць патрабу ў значным пашырэнні і павышэнні кваліфікацыі таксама групы салістаў астрады і філармоніі. Яны павінны быць умацаваны нацыянальнымі кадрамі — выхаванцамі кансерваторыі і музычных вучылішчаў. Гэта дапаможа значна палепшыць мастацкую, музычную прапаганду сярод калгаснікаў і сельскай інтэлігенцыі.

Ёсць у гэтай галіне і іншыя выкарыстаныя магчымасці ў арганізацыі радыёвяшчання, тэлебачання і кінапракату.

Большага размаху патрабуе прапаганда на вёсцы збудаванне выязных мастацтва рэспублікі. Апрача перасоўных томатчыных і жанравых выставак, могуць быць наладжаны і персанальныя выставкі жывапісу пры ўдзеле аўтараў гэтых твораў у сустрэчах з калгаснымі глядачамі.

Набліжаюцца саракагоддзе БССР і нечарговы XXI з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, Калгаснікі, сельская інтэлігенцыя, які ўвесь наш народ, сустракаюць іх новымі перамогамі ў сельскай гаспадарцы. Майстры беларускай сацыялістычнай культуры таксама перажываюць выключны ўздым, жаданне лепш служыць шчырым мастацкім словам і радаснай песняй свайму народу, больш наблізіцца ў сваёй творчасці да жыцця.

Траба спадзявацца, што гэты ўздым таксама паспрыяе паглыбленню творчых сувязей майстроў мастацтва з патрабавальным сельскім глядачом.

Дастойна сустрэць XXI з'езд КПСС

МЕРАПРЫЕМСТВЫ МІНІСТЭРСТВА
КУЛЬТУРЫ БССР

Днямі адбылося пасяджэнне калегіі Міністэрства культуры БССР, на якім абмяркоўваліся мерапрыемствы па дастойнай сустрэчы XXI з'езду КПСС. У сувязі з надыходзячым з'ездам партыі Міністэрства культуры распрацавала падрабязны план, які прадугледжвае шырокую падрыхтоўку ўстаноў культуры рэспублікі да гэтай значнай даты.

План мерапрыемстваў намчае шырокую прапаганду матэрыялаў, якія друкуюцца і буюць надрукаваны да XXI з'езду КПСС. Ва ўсіх клубных устаноўх павінны быць арганізаваны выставкі, фотавыставы, жанравыя спектаклі на тэмы «Партыя — наш руля», «Поспехі БССР за 40 год Савецкай улады», «Нам горда, вёска раней і цяпер», і іншыя, прысвечаныя 40-годдзю БССР, 40-годдзю Камуністычнай партыі Беларусі і выхаванню сацыялістычных абавязальстваў прадпрыемствамі і калгасамі па дастойнай сустрэчы XXI з'езду КПСС.

У гонар гістарычнага з'езду ў снежні студэнтаў кіраўнікі культурна-адукацыйнага праекта справядзаны перад насельніцтвам, аб сваёй рабоце ў 1958 г. і вызначаць заданні на 1959 г.

Калектывам мастацкай самадзейнасці зрабодзіць творчыя справадзаны перад глядачамі, арганізуюць выезды з абласных, гарадскіх і раённых цэнтраў у калгасы, МТС, РТС і с/гаспады.

У мерапрыемствах прадугледжана далейшае добраапрацаванне клубных устаноў і бібліятэк, абсталяванне іх неабходнай маёмасцю, арганізацыя асенніх пасадкаў драматычных і фруктowych лэуў калгасна-клубнай устаноў, забеспячэнне ўсіх культурна-адукацыйна палінам.

Вядуць работу належным зрабодзіць музеем, у якіх ёсць адрэзкі савецкага перыяду. У іх буюць абыновлены экспазіцыі, якія расказваюць пра сацыялістычнае будаўніцтва і дапоўнены матэрыяламі дасягненняў за 1958 год.

Пастаўлена задача ў гэтым годзе завяршыць работу па давадзненні кнігі да кожнага калгаснага двара, а да XXI з'езду КПСС стварыць не менш 300 новых калгасных бібліятэк.

У дні правядзення з'езду ў тэатрах рэспублікі намячана правесці дэкаду паказу спектакляў на гісторыка-рэвалюцыйным тэмы, а таксама ўвесь аб поспехах савецкага народа за гды Савецкай улады, а па лініі Белдзяржэстрады і Белдзяржфілармоніі даць звыш плана для сельскага насельніцтва 200 канцэртаў. Намечана арганізаваць разам з праўдзенымі Саюзам пісьменнікаў і Саюзам кампазітараў БССР сустрэчы пісьменнікаў і кампазітараў з пакупнікамі і работнікамі кніжнага гандлю.

Вырашана распаўсюдзіць сярод насельніцтва літаратуры на 20 працэнтаў больш, чым прадугледжана планам.

Для мастацкай самадзейнасці будзе падрыхтавана 800 баяністаў для калгасаў, а таксама пройдзе перапрацоўкаў на курсах калі 100 кіраўнікоў самадзейных харава калектываў.

Калегія абавязала ўсе ўстановы культуры рэспублікі шырока разгарнуць сацыялістычнае спарбінніцтва за дастойную сустрэчу XXI з'езду Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Усесаюзная тэатральная канферэнцыя

Вось ужо пяты дзень праходзіць у Маскве Усесаюзная канферэнцыя работнікаў тэатраў, драматургаў і тэатральных крытыкаў. У яе працы ўдзельнічаюць і госці з краін народнай дамакратыі.

Пасля ўступнага слова народнай артысткі СССР, старэйшага майстра савецкай сцэны А. Яблочкинай, з дакладам на тэму «Становішча і задачы савецкага тэатральнага мастацтва на сучасным этапе» выступіў міністр культуры СССР Н. Міхайлаў. Ён зрабіў грунтоўны аналіз збудаваньняў тэатраў краіны за апошні перыяд, спыніўся на памылках, хібах рэпертуару, рэжысуры, асаблівасці асаблівую ўвагу на тэме сучаснасці, задачах майстроў культуры ў сувязі з падрыхтоўкай да XXI з'езду Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Даклад аб становішчы і задачах савецкай драматычнай зрабодзіць пісьменнік Б. Лаўранюў. Ён падкрэсліў, што сучаснасць — гэта аснова рэпертуару. Надаенная тэма ў першую чаргу вызначае аблічча літаратуры і тэатра. Характэрныя рысы лепшых твораў нашай драматыі — камуністычная партыянасць, савецкі патрыятызм, чужа ўвага да простага чалавека — творцы гісторыі народа.

Далучыў на канкрэтных прыкладах паказвае, як пасля XX з'езду КПСС убагачылася наша драматыі, пашырылася кола яе тэм, жанрава разнастайнасць. Сувязь з жыццём — важнейшая ўмова новых поспехаў савецкага тэатра.

Б. Лаўранюў падрабязна спыняецца на ўзаемаадносінх драматыі і тэатраў, дае ацэнку становішча тэатральнай крытыкі. Ён гаворыць, што «школу жыцця, якую павінен прайсці драматург, павінен прайсці і тэатр. Інакш гарачая праца будзе апраўта, як гэта часам бывае, у застарэлыя тэатральныя адзінствы».

З дакладамі «Традыцыі і наватарства ў сучасным рэжысёрскім мастацтве» выступіў

піў народны артыст СССР Ю. Заваскі, «Аб мастацтве савецкага актёра» — народны артыст СССР Р. Сіманаў. Яны заставілі ўвагу на паглыбленні рэалістычных традыцый савецкага тэатра, на праблеме наватарства, традыцый і выхаванні высокіх эстэтычных густаў у савецкага глядача.

Канферэнцыя абмяркоўвае таксама праблему тэатральна-драматычнага мастацтва, крытыкі і тэатразнаўства, дзейнасці тэатраў і драматыі саюзных рэспублік, арганізацыйныя пытанні.

У творчай паводленні, якая разгарнулася па дакладах і дасудзненнях, выступілі народныя артысты СССР Э. Сміліг, М. Крушальніцкі, Н. Ахлопкоў, Г. Таўстаўноў, пісьменнікі С. Міхайлаў, В. Сабко і іншыя.

Ад Беларусі ў рабоце канферэнцыі прымаюць удзел — міністр культуры БССР Г. Кісліцкі, галоўны рэжысёр опернага тэатра Л. Александровская, галоўны рэжысёр Дзяржаўнага драматычнага тэатра імя Янкі Купалы Я. Простаў, дырэктар Дзяржаўнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа І. Дорскі, дырэктар Тэатра юнага глядача Уд. Стальмак, галоўны рэжысёр гэтага тэатра Л. Маалеўская, дырэктар Дзяржаўнага рускага тэатра імя М. Горькага А. Гантман, драматургі А. Макаёнак, А. Кучар, І. Шамякін, тэатральны крытык Ул. Няфед і іншыя.

Дэлегаты знаёмяцца з кінамаатэрыяламі «Дзяржфільмфонду», з экспанатамі выставак «Савецкае тэатральнае мастацтва», «Тэатральная кніга», «Работы тэатральна-настаўніцкага мастацтва», «Узоры тэатральнага абсталявання», «Узоры тэатральнай будаўніцтва, грыву».

Наладжваюцца сустрэчы ўдзельнікаў канферэнцыі з калектывамі маскоўскіх тэатраў, майстроў музыкі, астрады, а дзельцамі самадзейнага мастацтва.

Канферэнцыя працягвае сваю работу.

Выстаўка народнай творчасці

У Полацкім ДOME культуры адкрыта выстаўка збудаваных і прыкладнага мастацтва ў гонар саракагоддзя БССР. З вядомым нахвненнем рыхтаваліся ўмелцы горада да юбілейнай выстаўкі, старажыны адлюстравалі ў сваіх работах рост і росквіт роднай рэспублікі.

Увагу наведвальнікаў прыцягваюць тэматычныя работы. Так, удзельніцы гуртка мастацкай вышукі пры ДOME культуры зрабілі дыяна прастай гладзю на тэму «Сустрэча беларускіх партызан з воямі Савецкай Арміі». Вышылавышчыца І. Юркі падрыхтавала малючкі габелен «Гігант Беларусі», у цэнтры якой красуюцца карпусы будучага Полацкага нафтапрапрацоўчага заводу.

Падлогу спыняюцца наведвальнікі да выдатных работ — разбыў па дрэву, вымакнаны старомм завода будаўнікоў т. Міхеенам, Гата шкатулка, на якой адлюстравана мінулае і сучаснае Беларускай рэспублікі.

З вядомым майстэрствам зроблены вышылавышчыца т. Пучковай дыяна па вядомай каршыне Шышкава «Раніца ў сасновым лесе». Мае цікавае каршына самадзейнага мастака В. Азаркова «Весткі з Вялікай зямлі», на якой адлюстраваны беларускія партызаны, якія чытаюць у зямляны газеты, скінутыя савецкім самалётам.

Выстаўка выклікала вядуць цікавасць у наведвальнікаў.

Хор вёскі Дзераўная

Пра гэты хор яшчэ мала хто чуў, як наогул мала хто чуў і пра вёску Дзераўная, што прылягла сярод аромлістаў бору паміж Словянскім і Калозьшчынам. У гэтай вёсцы маюць і Калозьшчына і ў іншым месцы, захаваліся старажытныя абрады, звычай, народная песня. Тут жа ўзнік і добры мямталосны хор, у якім спяваюць мясцовыя песні з дэўнай на сваёй прыжыжосці народнай манерай.

З хорам у вёсцы Дзераўная ніколі не працаваў і сапраўдных дыржораў. Увесь час ім кіравалі самадзейныя музыканты-зінтузісты. У пасляваенныя гады кіраваў харыстамі ў Дзераўной 20-гадовы камсамалец Лёна Колас. Пры ім хор ездзіў на абласную алімпіяду ў Баранавічы і атрамаў першую прэмію — гармонію. Пасля І. Коласа песенную справу ў вёсцы прадоўжыла бібліятэкар Тоня Барысевич. Потым, як эстафету, кіраўніцтва хорам ад Тоні пераняў настаўнік гісторыі Уладзімір Гіне. Летась сельскія харысты на абласным фестывалі модалзі ў Гродна занялі першае Дзяліцкай капітэлы другое месца.

Хор у вёсцы Дзераўная шпэр узначальваюць мясцовыя актывісты — загадчык клуба Жэня Трус, настаўнік Аляксей Шчарбачыня і Мікалай Рысюк. У складзе хоры—80 удзельнікаў. Галавы партыі разучвае з харыстамі металыст абласнога Дома народнай творчасці тав. Шыркевіч.

У гэты дні шмат дастаецца і харыстам і кіраўнікам. Пасля цэлага дня працы яны праседаюць на рэпетыцыях да позняй ночы! Ды і металыст тав. Шыркевіч нялёгка ездзіць з Гродна ў Калозьшчыну! Аднак з гэтым ніхто не лічыцца. І трэба бачыць, з якой любові і адданасцю да сваёй справы вечарам у Дзераўной модалзі збіраюцца ў школу на рэпетыцыі і як цяпляцца падпаракоўваюцца свайму кіраўніку.

Хор вёскі Дзераўная спявае народныя мясцовыя песні. Цяжка дэптыцца, калі і хто стварыў для іх — музыку і склаў словы. Аліно вядома, што большасць з гэтых песень створаны ў Дзераўной. Яны вельмі дасціпныя па зместу і багата мелодый. Такія, напрыклад, песня «Тры дубы», у якой расказваецца, як вясковы людзі ў полі працуюць, а гультаі — папова дачка і дэкаў сям — не могуць сабе знайсці месца ад бяздзейнасці. Цікавыя песні «Аршыак», «Ой, хаджу я, хаджу...» і іншыя.

Надаўна ў Калозьшчыне адбыўся раённы аглед мастацкай самадзейнасці. На гэтым агледзе асабліва вылучыўся хор з Дзераўной. Члены камісіі і журы, прадаўнікі з вобласці і Міністэрства культуры ў адлі голас вырашылі, што гэта сур'ёзна прызідант у спарбінніцтва паміж шматлікімі харавамі калектывамі рэспублікі.

А. СЫТЫ.

Беларускае піяніна

Вы не памыліцеся, калі скажаце, што барысаўскія піяніна вядомыя на ўсім свеце. Гэта так. Нейкі час таму назад цудоўны інструмент з маркы «Беларусь» набыў Дом афіцэраў Уладзістоўскага марскога клуба. Пра тое, што піяніна добрая, піша ў сваім лісце на фабрыку жыхар Смаленска Н. Кацельнік. Пра гэта паведамляюць таксама з Адысы, Ленінграда, Харькова, Чкалоўска. Вядуць партыю барысаўскія піяніна закупілі працоўныя Польшчы і Чэхаславакіі. У мінулым годзе фабрыка атрымала ліст з Англіі: прасілі зрабіць кілафоны. Заказ выканалі.

Але гаварыць пра фабрыку сёння, пра вельмарны працэсныя цэхі, дзе кожны працэс механізаваны, дзе кожны дзень адгружаюць на 30 камплектаў цудоўных інструментаў, і не ўспоміць маленькага драўлянага барак, што стаў на ўкраіне горада 25 гадоў назад, нельга. У барак была маблевая аршыя — выраблялі сталы і крэслы. А ў самым кутку сядзеў музычны майстар: рамантаваў гармонікі. Аднойчы нехта з жыхароў

НАСУСТРАЧ 40-ГО ДЗЮ БССР

рыя вузлы мы мяркую за канчэць да саракагоддзя Беларускай ССР.

Удасканаленне інструмента азначае: меншыя габарытныя памеры, больш моцная канструкцыя штга, на якіх замацоўваецца каля 400 штрыптаў механікі піяніна. Але ёсць і больш складаныя пытанні. Аднойчы на фабрыку прышло пісьмо. У ім гаварылася, што бываюць выпадкі, калі гукі піяніна невыразныя. Канструктары доўга шукалі прычыны і знайшлі іх. Недахоны былі ў вузлах механікі клявіятур.

Маленькі капсуль, у які ўстаўляецца вась, абкладзены суконкай. Суконка вельмі адчувальная да вільгаці, разбухае ад яе. Але і змена гукі. Пры ўстаноўцы капсулы патрабна дакладнасць у адну сотую міліметра. Зрабіць гэта не так проста.

— Але мы вырашым і гэта, — гаворыць Вайткевіч.

Не менш складаны адын з апошніх прадсаў — настройка піяніна. У настройчыка павінен быць выдатны слых, ён павінен дасканала ведаць сваю справу. Такімі якасцямі валодае малады настройчык Рудох Пегухоў. На прадпрыемстве ён авалодаў гэтай складанай прафесіяй і вась ужо чатыры гады настраівае піяніна. Пегухоў любіць сваю спецыяльнасць.

Тут жа працуе і яго жонка Людміла. Яна — станочніца цэха аўтаматчы. Малады спецыяліст жыцьцём добра — іх месячны заробак складае дзве тысячы рублёў.

Але вернемся да цэха навукаў. Тут працуе і Патро Якаўлевіч Буцько. У яго 30-

У гэты дні на Барысаўскай

піянінай адчуваецца асабліва напружанае жыццё. Напраддні сята саракагоддзя БССР рабочыя, служачыя, інжынеры прасягнуць адной думкай — даць прапоўны піяніна. Гэта зраўмае. Жыццё савецкага чалавеча становіцца з кожным годам прыжыжым, больш заможным.

Добрыя майстры працуюць і ў іншых цэхах. Заўважым, няма такога працэсу, які б лічыўся не галоўным. Вось цэх дрэваапрацоўчы. Не ўсім вядома, што перад тым, як прыступіць да апрацоўкі дрэва, яго вытрымліваюць нады трох тыдняў у спецыяльных герметычных сундыках, прапінваюць адпаведнымі растворамі. А дрэва ідзе рознае: араў, бук, бязрова. Механіку робіць з араў. Бук ідзе на штэгі. З роднай беларускай елкі вырабляюць рознавыяныя дркі.

На адмыках:

1. Паліроўшчыца Т. Коўшык за работай.
2. Р. Пегухоў робіць настройку механікі піяніна.
3. Супрацоўнікі канструктарска-тэхнічнага бюро З. Вайткевіч, Н. Клямбоўка, Л. Мільян правяраюць работу вузла механікі клявіятур.

В. МІХАЙЛАЎ.

Працуе сем гурткоў

Рыхтуючыся да Дзяды самадзейнага мастацтва, прасвечанай 40-годдзю БССР, калектыв мастацкай самадзейнасці прамакае рэрацыі г. Гродна разгарнуў вядуць дзейнасць. На камсамольскіх сколах арцэлуў абмеркавана пытанне аб узлеце камсамольскай і модалзі ў гуртках народнай творчасці. Цяпер працуе сем гурткоў.

Драматычным гуртком кіруе работніца арцэлі «Прагрэс» Е. Ларкіна, дучавым аркестрам — шавец А. Лютыч, мастацкага чытанія — бібліятэкар Т. Федосава, харавым — самадзейны кампазітар І. Хадунёў.

Дзядуцы паспяховай рабоце гурткоў мастацкай самадзейнасці, прыкметна палепшылася і работа клуба. Напрыклад, цікава былі праведзены вечары адпачынку «Як прыгожа і таяна апраўнацца», «Аб дружбе і таварыскасці», для дзяцей — «Пачатак навуцальнага года», для пенсінераў — «Мы не забываем вас, нашы старэйшыя таварышы».

Рэгулярна праводзяцца лекцыі аб міжнародным становішчы, на медыцынскія тэмы і інш.

</

Да Канферэнцыі пісьменнікаў краін Азіі і Афрыкі. Малюнак А. Голубева.

Канферэнцыя пісьменнікаў краін Азіі і Афрыкі

7 кастрычніка ў Ташкенце, у Дзяржаўным тэатры оперы і балета імя Навая, пачаўся праца Канферэнцыі пісьменнікаў краін Азіі і Афрыкі. На канферэнцыю прыбылі 185 дэлегатаў, якія прадстаўляюць 30 краін. Акрамя таго, прысутнічаюць 160 дэлегатаў з Італіі, Чэхаславакіі, Германіі, Дзяржаўнай Рэспублікі і іншых краін, пісьменнікі рэспублікі Савецкага Саюза.

Канферэнцыю адкрыў старшыня азіяка-афрыканскага падрыхтоўчага камітэту на складанню Канферэнцыі пісьменнікаў краін Азіі і Афрыкі вядомы ўзбекскі пісьменнік і дзяржаўны дзеяч Шароф Рашыдаў.

Старшынювачы паведамілі аб тым, што на імя канферэнцыі атрымана прысвятленне ад Старшыні Савета Міністраў ССРСР М. С. Хрушчова. Гэта паведамленне дэлегаты канферэнцыі і госці сустраілі прыгожымі апладысмантамі.

Ціла сустраілі прысутнымі старшыня Камісіі па замежных справах Савета Нацыянальнай Вярхоўнага Савета ССРСР, член Прэзідыума ЦК КПСС Н. А. Мухітзінаў зачытае прывітанне М. С. Хрушчова і зваротнае да ўдзельнікаў канферэнцыі і гэсцей з прамовай.

Затым на канферэнцыі зачытаюцца прывітанні ад прэм'ера Дзяржаўнага савета Кітайскай Народнай Рэспублікі Чжоу Энь-лая, прэм'ер-міністра Рэспублікі Індыі Джавахарлала Неру, прэм'ер-міністра Цыянона С. Бандараніка і прэм'ер-міністра Бірманскага Саюза У Нгу.

Ад імя азіяка-афрыканскага падрыхтоўчага камітэту Шароф Рашыдаў сардэчна вітае дэлегатаў канферэнцыі і гэсцей.

— Увесь культурны свет, — гаворыць ён, — з цікавасцю і ўвагай сочыць за работай Ташкенцкай канферэнцыі, якая сардэчна вітае ўдзельнікаў пісьменніцкай асамблеі. Наша канферэнцыя праходзіць пад сцягам Бахадурна, на якім залатымі літарамі зацьмаваў неўміручыя прынцыпы «пачаць шчыра».

Сіла канферэнцыі ў тым, што ў яе арэале — мірнае, высякароднае імкненні, якія адлюстроўваюць думкі і жаданні ўсіх працоўных зямлі, магутнае крылатое слова, якое не ведае пераходна, якое праіснае, нібы прамень сонца, у сэрцы і свядомасці людзей, дапамагае ім жыць і тварыць, змагацца і перамагаць.

Нашу канферэнцыю падтрымліваюць сотні мільянаў людзей — усе, каму дарагі мір, каму дарагае свабода. Нас падтрымліваюць усе тыя пісьменнікі і дзеячы культуры, якія прысвяцілі сваё, свой талент, сваю працу служэнню народу, справе свабоды, міру і дружбы народаў.

Заключэннем прамоў Шароф Рашыдаў выказаў пажаданне, каб канферэнцыя прайшла творча, у абстаноўцы сардэчнасці і шчырасці, каб яна з'явілася буйным укладом у справу развіцця і ўмацавання дружбы народаў.

Старшыня выканкома Ташкенцкага гарадскога Савета М. Юлдашаў сардэчна вітае дарагіх гэсцей сталіцы Узбекістана ад імя іх шматлікага насельніцтва, гаворыць аб тым, што працоўныя Ташкенцы блізка і любіва і ганарыцца тым, што Канферэнцыя пісьменнікаў краін Азіі і Афрыкі праходзіць у гэтым старажытным горадзе Усходу, які вельмі памалалізеў за гады Савецкай улады.

Ад імя савецкіх пісьменнікаў — прадстаўнікоў братніх літаратур усяіх рэспублік Савецкага Саюза з гарачым прывітаннем словам выступіў пісьменнік Мікалай Ціханав.

— Канферэнцыя ў Ташкенце, якая пачала сёння сваю працу, — гэта гістарычна падзея ў сусветным маштабе. Ніколі не абраўся разам столькі пісьменнікаў сучасных прагрэсіўных культур Усходу для абмеркавання самых важных пытанняў, якія датычаць асноўных праблем сёняшняга існавання: развіцця літаратуры і культуры ў краінах Азіі і Афрыкі, іх ролі ў барацьбе за прагрэс чалавечы, нацыянальную незалежнасць, за свабоду і мір ва ўсім свеце. Мы вітаем ваш голас — голас народаў, якія змагаюцца за свабоду, вызваленні і за калінальнага ўшчыму. Мы ведаем, што высокія дасягненні нацыянальных літаратур нашых краін будуць на карысць усёму перадавому чалавечству. Без таго ўкладу пісьменнікаў Азіі і Афрыкі, які яны ўносяць у агульную скарбніцу чалавечы, не будзе ўвясці сабе далейшага прагрэсу.

Удзельнікі канферэнцыі цёпла сустраілі заклік прамоўцы ўмацоўваць братнюю сувязь і аднавіць культурныя сувязі, разам працаваць для будучыні ў ім незалежнасці і шчасця народаў, у імя міру ва ўсім свеце.

8, 9 і 10 кастрычніка канферэнцыя працягвала працу. З прамовай выступіў дэлегат Цыянона С. Бандараніка і Тэро, кіраўнік дэлегаты пісьменнікаў Камеруна Бенджамін Маціш, прадстаўніца маладой афрыканскай дзяржавы Ганы Эдуа Тэадора Сатэраўн, інданезійскі пісьменнік Інтаго, кіраўнік індыйскай дэлегаты пісьменнікі Тарашанкар Банерджы, пісьменнік Аб'яднанай Арабскай Рэспублікі доктар Бінт аш-Шаі, японскі пісьменнік Хіросі Нума, выдатны кітайскі пісьменнік Мао Дунь, вядомы карэйскі пісьменнік Хан Сер Я, дэлегат Мангольскай Народнай Рэспублікі Цэндэн Дамдзінсурэн і іншыя.

Ад імя Савецкага Савета Міру ўзвельнікі канферэнцыі вітаў суданец Мухамед Кхейр. Ад імя літаратараў Узбекістана, Казахстана, Кіргізіі, Таджыкістана і Туркменістана канферэнцыя вітаў вядомы казахскі пісьменнік Мухтар Ауэзаў.

У рабоце канферэнцыі прымаюць ўдзел старшыня Камісіі па замежных справах Савета Нацыянальнай Вярхоўнага Савета ССРСР, член Прэзідыума ЦК КПСС Н. А. Мухітзінаў, намеснік Старшыні Савета Саюза Вярхоўнага Савета ССРСР С. К. Камалаў, старшыня Савета Міністраў Узбекіскага ССР М. З. Мірза-Ахмедзаў.

Галіна — маладая актрыса. Прышоўшы са студэнцкай лаўры ў тэатр, яна добра не ўяўляла сабе, што чакае ад яе шляху, які яна выбрала. Пісьменнік паказаў, які дэячына паступова ўразумела, што праца акцёра — праца складаная, яна патрабуе глыбокага ведання жыцця, ведання людзей, якіх увасабляеш на сцэне. Праз няўдачы і расчараванні, пры падтрымцы сяброў і старажытных таварышаў ішла Званцова да першага свайго поспеху. Без спробавання нічога пісьменнік гэты шлях: на ім сталі распусціць Блажывіч і яго жонка-інтрыганка Ляховская; усяляк імкнуўся здавацца ад тэатра муж Андрэй. Але, не аважаючы ні на што, Галіна перамагла, і яе талент раскрыўся.

Каларытныя, запамінальныя ў апавесці Балістрат — жыццё гісторыі тэатра, камічны артыст Макаль. Гэта другародныя вобразы, месца ім адрозненне не шмат, але пісьменнік удаа індывідуалізаваў іх, надаў іх адметныя рысы, і яны ў тэатры зажылі кожны сваім самастойным жыццём.

Вобраз жа Андрэй Аярола выклікае ў нас прачынанні. Андрэй у дні Айчынай вайны — камандзір партызанскага атрада. Мужны, смелы, ён храбра ваяваў з ворагам. Пасля вайны вучыўся, працаваў над кандыдацкай дысертацыяй, якую потым паспяхова абараніў. Сустраўшыся аднойчы з актрысай Галінай Званцовай, буйным бачком падрыхтоўчага атрада асобай камасольскай партызанскай брыгады, Андрэй паказаў яе. Галіна таксама пакахала гэтага разузнавага, валавога чалавека. Яны ажаніліся. Вось тут і пачынаюцца ў іх незвычайныя, сямейныя канфілікты — амаль што з першых дзён. Прычынай была праца Галіны ў тэатры. Раўноўчы жонку Андрэй патрабаваў, каб яна кінула тэатр і занялася хатнімі справамі. Галіна ўпарта не агаджаецца. Ніякіх довадаў аб прывітанні, аб жаданні працаваць, аб любові да выбранай прафесіі муж і слухаць не хацеў: «жонка перш-наперш павіна быць жонкай» (стар. 267). Маладая людзі сьварцацца, жыць у розных гарадах, і ўсё гэта з-за Андрэевага патрабавання да Галі — пакінуць сцэну...

Ші быць так у жыцці? Безумоўна, бывае. Пісьменнік тут не паграшаў супраць імяне ўвясці на « новую творчую вышынню, жаданне ўзбагаціць мастацтва свайго народа новымі дасягненнямі, пошуку шляхоў больш глыбокага прапінкінення ў жыццё — вольнае клопат, якім жыў тэатр імя Якуба Коласа ў мінулым сезоне. Гэта вызначае яго творчае жыццё і цяпер, у дні падрыхтоўкі да нечарговага XXI з'езду КПСС і саракагоддзя Савецкай Беларусі.

У мінулым сезоне наш калектыў першым на беларускі сцэне паставіў арыгінальны п'есы «Святло ў Усходу» Пятра Глебі і «Людзі і д'яблы» Кандрата Крапівы. Калі тэатр прыступіў да іх паставіў, ён ведаў іх становачы і адмоўныя якасці, ведаў тое, што лягчы ўзяць акцёраў, апрабраваную маскоўскіх тэатраў п'есу ці які-небудзь модны заходні «бавіць». Але тэатр не пайшоў на гэтым шляху. Лепшымі гадамі творчага жыцця тэатра і ў мінулым былі ты, калі ён працаваў з беларускімі драматургамі над п'есамі, якія раскрываюць вялікую невычарпаную тэму — «свё чалавечы — лёс народаў».

Жыццё народа, яго імр і імкненні, яго барацьба заўсёды былі і будуць галоўнай тэмай рэпертуару тэатра імя Якуба Коласа.

Сезон у оперным тэатры

Сёння оперы П. Чайкоўскага «Чардэйка» адкрывае новы сезон у Беларускай оперы і балета. Ён будзе праходзіць у абстаноўцы ўсёнароднага творчага ўдзельна, які выклікае падрыхтоўкай да святкавання 40-годдзя Беларускай ССР.

Калектыў тэатра працуе над новымі нацыянальнымі спектаклямі — оперы «Яснае світанне» А. Туранова (лібрэта А. Бамылы) і балетаў Я. Вагнера «Падстаўная нявеста» (лібрэта Я. Рамановіча). Оперу «Яснае світанне» ставіць народнага артыста ССРСР Л. Александровскага, дырыжор — народны артыст БССР Л. Любімаў, мастацтва афармленне заслужанага дзеяча мастацтва БССР П. Масленікава. Балет «Падстаўная нявеста» пойдзе ў паставіў заслужанага дзеяча мастацтва БССР К. Мулера, дырыжор — заслужаны дзеяч мастацтва БССР Т. Каламіцава.

Затым тэатр выпусціць оперу Ж. Маснэ «Вертэ», аднойчы оперы і балетаў, раней паставіў на сцэне тэатра, — «Шкі Доў» і «Дзяржынскага», «Пікавая дама» П. Чайкоўскага і інш.

У гэтым сезоне, акрамя новых паставіў, на сцэне тэатра пойдзе спектаклі «Дзючына з Палесся» Я. Цікошкава, «Князь-воцера» В. Залатарова, «Надзея Дурава» А. Багатырова, многія творы рускай і заходняй опернай класікі.

Да 40-годдзя БССР тэатр оперы і балета правядзе святкована дэкаду з паказам лепшых беларускіх савецкіх і класічных спектакляў.

А. МАСЛОЎСКІ.

Дэкада лепшых спектакляў

Дэкада мастацкага свету Тэатра юнага глядача абмеркаваў пытанне падрыхтоўкі да сфаўнага 40-годдзя Ленінскага камсамолу. Намечаны канкрэтныя мерапрыемствы. Пачынаючы з 22 кастрычніка, тэатр арганізуе дэкаду паказу лепшых спектакляў: «Сярод іх» У пошуках радасці» В. Розана, «Оныя мсціўцы» А. Гутковіча і В. Хазанскага, «Не верце ішчыні» І. Шамякіна, «Папараць-кветка» Я. Козела і іншыя.

На тэатральны тэмы

Імкненне ўвясці на « новую творчую вышынню, жаданне ўзбагаціць мастацтва свайго народа новымі дасягненнямі, пошуку шляхоў больш глыбокага прапінкінення ў жыццё — вольнае клопат, якім жыў тэатр імя Якуба Коласа ў мінулым сезоне. Гэта вызначае яго творчае жыццё і цяпер, у дні падрыхтоўкі да нечарговага XXI з'езду КПСС і саракагоддзя Савецкай Беларусі.

У мінулым сезоне наш калектыў першым на беларускі сцэне паставіў арыгінальны п'есы «Святло ў Усходу» Пятра Глебі і «Людзі і д'яблы» Кандрата Крапівы. Калі тэатр прыступіў да іх паставіў, ён ведаў іх становачы і адмоўныя якасці, ведаў тое, што лягчы ўзяць акцёраў, апрабраваную маскоўскіх тэатраў п'есу ці які-небудзь модны заходні «бавіць».

Але тэатр не пайшоў на гэтым шляху. Лепшымі гадамі творчага жыцця тэатра і ў мінулым былі ты, калі ён працаваў з беларускімі драматургамі над п'есамі, якія раскрываюць вялікую невычарпаную тэму — «свё чалавечы — лёс народаў».

Жыццё народа, яго імр і імкненні, яго барацьба заўсёды былі і будуць галоўнай тэмай рэпертуару тэатра імя Якуба Коласа.

Спектакль «Святло ў Усходу», яго ідэі і вобразы ў дні саракагоддзя Кастрычніка працягвалі надаваць актуальнасць. Гэты спектакль таксама вольнае пачаснае месца ў рэпертуары святочнай дэкады, прысвечанай саракагоддзю БССР. Праца над п'есай П. Глебі прынесла тэатру шмат цікавага. Паставіўка ўзбагаціла нас вопытам работы над пераўвонанай драмай, над пошукамі новых сцэнічных вобраў, якія абавязкова прынёсць у будучыню вялікую разнастайнасць нашаму тэатральнаму мастацтву.

Над п'есай К. Крапівы «Людзі і д'яблы» тэатр працаваў з вялікім захапленнем і да цяпер верыць у права драматурга раскрыць вялікую патрыстычную ідэю яркім паказам становачых вобразаў і ўсебаковым раскрыццём вобраза зраджыніка. І ў гэтым спектаклі, дзучы за драматурга, тэатр паказаў становачы якасці беларускага народа, яго патрыятызм, героічны дух.

Цяпер рэжысёр нашага тэатра Ю. Шчарбакоў працуе з беларускімі пісьменнікамі над інсцэніроўкай рамана Якуба Коласа «На рэстані». У дні нацыянальнага свята паказаў будзе паказаны спектакль, паставіў на багатай коласавскай творчасці. Яскравыя вобразы людзей з народа, багата мова, раскрыццё вялікай тэмы савецкага і нацыянальнага адраджэння беларускага народа дзучы тэатру магчымаць стварыць спектакль, які павінен стаць у адзін з такімі творами, як «Вайна — вайна» і «У пушчах Палесся».

У новым сезоне наш калектыў паставіць фальклорную казку А. Волыскага і П. Макаля «За лясамі дзурмычкі». Цяпер рэжысёр В. Броўкін працуе над малымі драматургіямі над дэкадаўкай п'есы над узабагацэннем філасофскага гучання казкі, над тым, каб і дэя і вобразы ўвясцілі да агульна-чалавечых праблем.

Наглядаецца на тое, што як у мінулым, так і ў новым сезоне савецкі п'есы складалі аснову нашага рэпертуару, мы разумеем, што гэта яшчэ далёка не вырашае ўсёх праблем, якія звязаны з галоўнай задачай — паказам сучаснасці. Сёння тэатру і глядачу патрабуецца не толькі савецкая п'еса, але сучасная п'еса, якая натхніча аплывае пра важнейшыя этапы жыцця савецкага народа і паказвае нашых сучаснікаў — героўў стваральнай працы.

Вырашаючы гэтую задачу, тэатр працуе над інсцэніроўкай рамана Івана Шамякіна «Крыніцы». У падарунак XXI з'езду КПСС мы пакажам інсцэніроўку рамана Галіны Нікалавай «Бітва ў дарозе». Над гэтай п'есай рэжысёр Ю. Шчарбакоў, мастак Я. Нікалаў і ўвесь творчы калектыў ужо шмат працавалі.

У дні юбілею Ленінскага камсамолу на віцебскай сцэне пойдзе п'еса К. Фіна «Пачатак жыцця» — аб працы моладзі на паліўных землях. Твор паказвае станаўленне новых чалавечых якасцей, тыповых для нашай моладзі, аднай справе Камуністычнай партыі. Рэжысёр П. Сяргейчык ставіць таксама п'есу Э. Рамета «Будны сын».

Тэатр у новым сезоне паставіць камедыю — вадэвіў В. Катаева «Квадратура круга» (рэжысёр В. Броўкін). Глядач любіць камедыю і чакае ад нас камедыйных спектакляў, а мы не маем магчымасці поўнаасцю задаволіць гэта.

Тэматычная і жанравая разнастайнасць рэпертуару — адна з яго галоўных якасцей. У мінулым годзе, вырашаючы гэтую задачу, тэатр звярнуўся да твораў перагу пісьменнікаў краін народнай дэмакратыі. Спектаклі «Такое халанне» П. Кагору і «Тайфу» Пао-Юй прынеслі тэатру поспех. Цяпер калектыў знаёміцца з п'есай Я. Круцкоўскага «Немыцкі», з п'есай А. Кесона «Троіце слова». Аднак галоўнай нашай задачай застаецца стварэнне арыгінальных спектакляў пра сёняшняе жыццё беларускага народа.

Тэатр імя Якуба Коласа называюць лабараторыяй беларускай драматургіі. Пра гэта хочацца шчыра пагаварыць. Перш за ўсё, калі мы кажам «лабараторыя», то маем на ўвазе вопыт, рызыку. Не ўсякі вопыт прыносіць удачу. Бываюць і няўдачы. А тэатр — лабараторыя без права на рызыку або на часовую няўдачу. Што значыць — не выпусціць у час або ў выпадку няўдачы аўсім не выпусціць спектакль, які падрыхтоўваецца ў тэатральнай «лабараторыі»? Гэта значыць — парываць увесь ход творчага жыцця, падбіць калектыў зарплатаў. Колькі разоў калектыў расплачваўся за «лабараторыю» пошуку прамернай колькасці выдатных спектакляў, зборамі з якіх неабходна было напярэць справы ў сувязі з недаборамі са спектакляў на «базе».

Ці не час пра гэта сур'ёзна падумаць і стварыць неабходныя ўмовы тым тэатрам, якія сістэматычна працуюць над арыгінальнай беларускай п'есай?

Тэатры маюць цяпер права на самастойнае вырашэнне рэпертуарных пытан-

Эдзі АГНЯЦВЕТ

Дарогі Радзімы

У пошуках мясцін прыгожых
Вандруюць людзі па краях,
І я не супраць падарожжаў
Па акіянах, на гарах.

Венецыянскія гандабы
І старадаўні Рым чужы,
Марсель шумляў і вясёл.
Шкава.

Што тут і кажы!
Але і ў нашай Беларусі
Есць непаўторныя куткі.
І вы, мой друг, хадзіці, мусіць,
Каля Бярэзіны-ракі.

Вам да спадобы шум
Зялёны
Мясцовых пушчак і лугоў.
(Сучасныя напалеон
Варш гэтых берагоў!).

Вярні дзельніцкі не баяка!
А вы прайшліце па зямлі —
І на Лагойшчыне, пад
Мінскам,

Сяю Швейцарыю знайша!
Добрыя ў гэты мясціны:
На ўзгорках высіяны бары.
Тут — нечаканыя нізіны
І нечаканыя яры.

Тут — пералескі, пераламы,
Крыніцы свеціцца ў лясх.
А на дарогах — самазвалы
З чырвонай цаглай на
паячых.

Шумяць рабінны, клённы,
Сосны.
Багучы на Мінск гразвікі,
І свет маўкоў — смалісты,
росны.

Ен пахне свежасцю ракі,
Тут на дарогах,
Жыве паўзі сьма,
Паветра свежата такога
Нідзе ў чужых краях няма.

НОВЫЯ ВЕРШЫ

Добры дзень, Узбекістан

Паэтэса Зульфія ІСРАІЛАВА

Ты прыслала суценку
з атласу іскрыстага.
І, зяецца, ішоў дакрануцца я
Да Салара твайго серабрыстага, быстрага,
Да зямлі, дзе жыў ты, сестра Зульфія!

Па-узбекску гітаючы талюп любімы,
І шольпаны пачынаюць:
«Помніш ты нас?»
Гэты край я назвала
другою Радзімай

У далёкі, гаротны і памятыны час.
Па спякотных завуках
хадзіці ў шпіталі мы,
На вакзалах чыталі мы вершы байпам,
Разам ціха тужылі

І зноўка чыталі мы, і зноўка чыталі мы,
І парову дэялі мы хлеб напалам.
Асцярожна надзену суценку шаўковую.
Гэта — братнія ласка

сардэчных сяброў,
і жыццё на зямлі!
І твая,
і мая!

Наша дружба ў трывожныя дні пачыналася.
Мы тады па-жапочаму смерць праклялі!
Будзем сэрцамі і працай
у дні нашай сталасці

Бараніць характэво і жыццё на зямлі!
І прышоўшы на мове ламавай сказаў,
І нібы забасілі гудкі з Беларусі,
Беларускія пшчы нібы загудзі.

Быццам трактар заабыку
на Мінск азірнуўся
І пайшоў па гарачай, вялікай зямлі.
Канішоў людзі,
што ішоў пакаіваў галавою —
Папугаўся з намеснікам думым сваім,
І напаву, яму спадабалася тое,
Як працуе жалезны яго пабрацім.

Чарнавокія дзеці крычалі:
«Галізіце!»
Даганялі, прасілі, каб дзельна пападе,
Увакрос бы ішпер Афанасій Нікіцін —
Ен не змог бы стрымацца
ад радасных сляз!

Гэта — яркі макі,
І зялёнае полымі майскіх садоў!
Выбачай,
што нямнога табе падарыла я,
Усяго толькі вышты, сціплы убор:
Там пралескі сінеюць наўныя, мілыя,
Там раскінуў талікі сасновы бор.

Беларускія фарбы табе падабаюцца —
На здароўе, на шчасце насі, Зульфія!
Хай жа нашы задумы,
надзіе збываюцца.

Хай красуе зямля
і твая,
і мая!

Наша дружба ў трывожныя дні пачыналася.
Мы тады па-жапочаму смерць праклялі!
Будзем сэрцамі і працай
у дні нашай сталасці

Бараніць характэво і жыццё на зямлі!
І прышоўшы на мове ламавай сказаў,
І нібы забасілі гудкі з Беларусі,
Беларускія пшчы нібы загудзі.

Быццам трактар заабыку
на Мінск азірнуўся
І пайшоў па гарачай, вялікай зямлі.
Канішоў людзі,
што ішоў пакаіваў галавою —
Папугаўся з намеснікам думым сваім,
І напаву, яму спадабалася тое,
Як працуе жалезны яго пабрацім.

Чарнавокія дзеці крычалі:
«Галізіце!»
Даганялі, прасілі, каб дзельна пападе,
Увакрос бы ішпер Афанасій Нікіцін —
Ен не змог бы стрымацца
ад радасных сляз!

Што хвалюе зараз тэатр

тэатр працаваў з вялікім захапленнем і да цяпер верыць у права драматурга раскрыць вялікую патрыстычную ідэю яркім паказам становачых вобразаў і ўсебаковым раскрыццём вобраза зраджыніка. І ў гэтым спектаклі, дзучы за драматурга, тэатр паказаў становачы якасці беларускага народа, яго патрыятызм, героічны дух.

Цяпер рэжысёр нашага тэатра Ю. Шчарбакоў працуе з беларускімі пісьменнікамі над інсцэніроўкай рамана Якуба Коласа «На рэстані». У дні нацыянальнага свята паказаў будзе паказаны спектакль, паставіў на багатай коласавскай творчасці. Яскравыя вобразы людзей з народа, багата мова, раскрыццё вялікай тэмы савецкага і нацыянальнага адраджэння беларускага народа дзучы тэатру магчымаць стварыць спектакль, які павінен стаць у адзін з такімі творами, як «Вайна — вайна» і «У пушчах Палесся».

У новым сезоне наш калектыў паставіць фальклорную казку А. Волыскага і П. Макаля «За лясамі дзурмычкі». Цяпер рэжысёр В. Броўкін працуе над малымі драматургіямі над дэкадаўкай п'есы над узабагацэннем філасофскага гучання казкі, над тым, каб і дэя і вобразы ўвясцілі да агульна-чалавечых праблем.

Наглядаецца на тое, што як у мінулым, так і ў новым сезоне савецкі п'есы складалі аснову нашага рэпертуару, мы разумеем, што гэта яшчэ далёка не вырашае ўсёх праблем, якія звязаны з галоўнай задачай — паказам сучаснасці. Сёння тэатру і глядачу патрабуецца не толькі савецкая п'еса, але сучасная п'еса, якая натхніча аплывае пра важнейшыя этапы жыцця савецкага народа і паказвае нашых сучаснікаў — героўў стваральнай працы.

Вырашаючы гэтую задачу, тэатр працуе над інсцэніроўкай рамана Івана Шамякіна «Крыніцы». У падарунак XXI з'езду КПСС мы пакажам інсцэніроўку рамана Галіны Нікалавай «Бітва ў дарозе». Над гэтай п'есай рэжысёр Ю. Шчарбакоў, мастак Я. Нікалаў і ўвесь творчы калектыў ужо шмат працавалі.

У дні юбілею Ленінскага камсамолу на віцебскай сцэне пойдзе п'еса

